

Українське Національне Об'єднання – політична партія Карпатської України, створена за постановою уряду А.Волошина 18 січня 1939 з представників колишніх Аграрної, Соціал-демократичної, Народно-соціалістичної та Християнсько-народної партій. Саме представники цих партій становили кістяк УНО. Згідно з Статутом, членами УНО могли стати лише особи української національності. Програма УНО була повністю витримана в рамках ідеології інтегрального націоналізму: «Ціле духовне життя, як школи, преса, фільми, театр, духовна продукція та чинники, що впливатимуть на фізичну та моральну вартість нації, поставлені будуть під строгу контролю держави. Учителями нації, журналістами, письменниками, митцями та творцями духовних цінностей нації можуть стати лиш українці по крові та по походженню». 24 січня 1939 був іменований центральний провід УНО, який очолив Ф.Ревай (2 березня 1939 його на цій посаді замінив Ю.Перевузік). Інші керівні посади в партії були поділені таким чином: М.Тулик – заступник, А.Ворон – генеральний секретар, І.Рогач – секретар, В.Гренджа-Донський – редактор преси УНО, В.Комаринський – референт пропаганди, М.Бабота і М.Бандусяк – контролери, А.Штефан, М.Брацайко, І.Невицька, С.Росоха, Ю.Пазуханич, М.Долинай, С.Ключурак, В.Лар, Д.Німчук, М.Марушак, Д.Попович, І.Климуш, М.Гупаловський – члени проводу УНО. 27 січня 1939 провід УНО сформував список кандидатів у послы до Союму Карпатської України, до якого ввійшли 32 особи: А.Волошин, Ю.Ревай, Ю.Брацайко, М.Брацайко, А.Штефан, Ф.Ревай, М.Долинай, С.Ключурак, В.Комаринський, Ю.Пазуханич, Л.Романюк, К.Феделеш, А.Дутка, М.Тулик, С.Росоха, Д.Німчук, Ю.Станинець, М.Різдорфер, А.Довбак, В.Лацанич, М.Мандзюк, В.Климуш, І.Грига, М.Марушак, І.Ігнатко, І.Качала, Ю.Перевузік, П.Попович, В.Щобей, Г.Мойш, М.Дрбаль, А.Ольдофреді. Всі вищезазвані кандидата входили до єдиного списку від УНО. Вибори до Союму Карпатської України пройшли 12 лютого 1939. Із 92,5 відсотків населення, що взяли участь у виборах, 92,4 відсотки проголосували за УНО. При партії діяла «Летюча Естрада» – пропагандистський апарат УНО. Офіційним органом УНО з 25 січня 1939 була газета «Нова свобода» (головний редактор – В.Гренджа-Донський). Після окупації Карпатської України угорськими військами УНО припинило своє існування.

Література: Гренджа-Донський В. Щастя і горе Карпатської України: щоденник // Твори. – Т. VIII. – Вашингтон: Карпатський Союз, 1987; його ж: Наші кандидати // Твори. – Т. IX. Публіцистика. – Вашингтон: Карпатський Союз, 1989; Шандор В. Спомини. – Т. I. Карпатська Україна. 1938-1939. – Ужгород, 1996; Росоха С. Сойм Карпатської України – Вінніпег, 1949; Химинець Ю. Тернистий шлях до України. – Ужгород, 1996; Стерчо П. Карпато-Українська держава: 3 історії визвольної боротьби карпатських українців у 1919-1939 роках. – Торонто, 1965; Болдижар М. М., Лемак В. В. Політичні партії та об'єднання автономної Підкарпатської Русі // Нариси історії Закарпаття. – Т. 2 (1918-1945). – Ужгород, 1995. – С. 302-310; Болдижар М. Закарпаття між двома світовими війнами. – Ужгород, 1993; Вегеш М. М. Історичні монографії та дослідження. – Т. I. Закарпаття в контексті центральноєвропейської політичної кризи напередодні Другої світової війни. – Київ-Ужгород, 1998. **М. М. Вегеш**